



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองบริการการศึกษา อาคารวิทยบริการและบริหาร ชั้น ๕ โทร. ๐-๒๓๑๐-๘๑๓๒

ที่ กบศ. ๕๗๐ / ๒๕๕๗

วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง สรุปความคิดเห็นของอาจารย์ ที่เข้าร่วมโครงการจัดการความรู้ ด้านการผลิตบัณฑิต

เรียน อธิการบดี

ตามที่คณะกรรมการบริหารงานมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ก.บ.ม.ร.) และสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้เห็นชอบแผนการดำเนินงานด้านการจัดการความรู้ ในปีการศึกษา ๒๕๕๖ ไปแล้วนั้น

คณะกรรมการจัดการความรู้ และคณะกรรมการดำเนินงานการจัดการความรู้ ได้กำหนดประเด็นความรู้ด้านการผลิตบัณฑิต คือ “แนวทางการออกข้อสอบและการวิเคราะห์ข้อสอบ” ได้จัดการประชุมชุมชนนักปฏิบัติ ด้านการผลิตบัณฑิต ไปแล้วนั้น คณะกรรมการจัดการความรู้ ได้สรุปความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีต่อการเข้าร่วมโครงการ “แนวทางการออกข้อสอบและการวิเคราะห์ข้อสอบ” เพื่อสรุปแนวทางปฏิบัติที่ดี นำไปสู่การแก้ไขปัญหาในการออกข้อสอบฯ และวิธีการเผยแพร่แนวทางดังกล่าว พร้อมกับเผยแพร่ให้กลุ่มเป้าหมาย คือ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงนำแนวทางไปปฏิบัติ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดเสนอเข้า ก.บ.ม.ร. เพื่อทราบ และขอความร่วมมือให้คณาจารย์นำแนวปฏิบัติที่ดีไปใช้เช่นกัน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญชาติ ทองประยูร)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

ประธานคณะกรรมการจัดการความรู้

**ความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ที่มีต่อการเข้าร่วมโครงการ
“แนวทางการออกข้อสอบและการวิเคราะห์ข้อสอบ”**

๑. ปัญหาและอุปสรรคของแนวทางการออกข้อสอบและการวิเคราะห์ข้อสอบ

๑.๑ เนื้อหารายวิชาส่วนใหญ่ไม่เหมาะกับการออกข้อสอบแบบปรนัย จึงเป็นข้อสอบแบบอัตนัยเสียเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งการวิเคราะห์ข้อสอบอัตนัย ทำได้ยากกว่าข้อสอบแบบปรนัย เพราะมีเหตุปัจจัยหลายอย่าง

๑.๒ เนื้อหารายวิชาที่มีมากจนไม่สามารถที่จะจัดความรู้ ความจำให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดได้ จึงต้องเลือกการออกแบบประยุกต์ใช้ เพื่อให้ได้ก่อดังความรู้ มาเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวได้

๑.๓ การออกข้อสอบของกระบวนวิชาภาษาต่างประเทศ มีธรรมชาติที่แตกต่างจากการออกข้อสอบในกระบวนวิชาประเภทอื่นๆ ที่นำมาวิเคราะห์ในโครงการ

๑.๔ การใช้ภาษาที่ผู้ออกข้อสอบและผู้ทำข้อสอบเข้าใจไม่ตรงกัน สาเหตุมาจากผู้ทำข้อสอบไม่เคยเข้าเรียน และทำข้อสอบไม่ทัน เพราะอาจจะเยาะเกินไป

๑.๕ เนื้อหาในรายวิชาที่รับผิดชอบมีมาก หากต้องการวัดความรู้ให้ครอบคลุมทั้งหมด ต้องใช้ข้อสอบจำนวนมาก จึงพยายามออกเป็นข้อสอบแบบการนำความรู้ไปใช้ ซึ่งผู้เข้าสอบมักทำไม่ได้และไม่เคยเข้าเรียน

๑.๖ การประเมินผลผู้เรียนภาษาต่างประเทศมีความหลากหลายแล้วแต่จุดประสงค์ของกระบวนวิชา ทักษะการอ่าน - เขียน จะใช้ทั้งแบบปรนัย และอัตนัยวัดความรู้ความเข้าใจ และการประยุกต์ความรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา จึงมักประเมินโดยดุลยพินิจของผู้สอน เช่นการอ่านตัวบทเพื่อตอบคำถาม ตัวบทที่เลือกมาใช้มักเป็นเอกสารจริง เปลี่ยนไปเรื่อยๆ ถ้าผู้เรียนมีพื้นฐานด้านศัพท์ และไวยากรณ์ไม่ดีนัก จะทำข้อสอบไม่ได้เลย จะวิเคราะห์ว่าข้อสอบยากเกินไปก็ไม่สามารถทำได้

๑.๗ ในส่วนของข้อสอบที่เป็นอัตนัยมักมีข้อความที่ไม่ชัดเจน การต้องการคำตอบพร้อมการอธิบายเหตุผลของคำตอบหรือไม่

๒. วิธีแก้ปัญหที่เกิดขึ้น

๒.๑ ชี้ให้เห็นความเกี่ยวข้องแต่ละ Topic เพื่อให้นักศึกษาได้เชื่อมโยงได้ มีแบบฝึกหัดให้นักศึกษา สรุปเนื้อหาในชั้นเรียนเพื่อง่ายต่อการทำข้อสอบ เมื่อนักศึกษาทำส่งควรตรวจให้ละเอียด และเรียกนักศึกษามาอธิบาย ควรออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด

๒.๒ นำแนวคิดหลักของแนวทางการออกข้อสอบไปประยุกต์ใช้

๒.๓ ออกข้อสอบโดยการตั้งคำถามให้รัดกุม แต่ยังไม่มีการวิเคราะห์จากคำตอบหรือระดับคะแนนที่นักศึกษาทำได้ จึงยังไม่สามารถบอกได้ว่าข้อสอบนั้น ยากหรือง่าย หรือมีคุณภาพเพียงใดจากระดับคะแนนของนักศึกษา

๒.๔ พยายามใช้ภาษาที่เป็นกลางเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน จูงใจให้นักศึกษาเข้าชั้นเรียน มีแบบฝึกหัดให้นักศึกษาทำ เพื่อเป็นแนวทางในการทำข้อสอบของนักศึกษา

๒.๕ ขณะสอนพยายามให้เห็นความเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ผ่านมา หรือความรู้ที่นักศึกษาที่มีมาก่อน และยกตัวอย่างการนำไปใช้ประโยชน์ แจกแบบฝึกหัด สรุปท้ายชั่วโมง

๒.๖ เนื่องจากการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นการเรียนรู้ที่ต้องสะสมความรู้มาเป็นระยะเวลานานพอสมควร จึงจะพัฒนาทักษะต่างๆได้เป็นอย่างดี ปัญหาจึงเป็นเรื่องยากที่จะแก้ไข เพราะผู้เรียนต่างระดับความรู้กันมาก จึงทำให้ผู้เรียนที่ทำคะแนนได้สูงมากกับต่ำมาก ส่วนใหญ่จะต่ำกว่าเกณฑ์คือ สอบตกเป็นจำนวนมาก จนเป็นเรื่องปกติ แม้ว่าการออกข้อสอบผู้สอนจะออกข้อสอบตามรายละเอียดตามกระบวนวิชาแล้วก็ตาม

๒.๗ ปรับปรุงข้อคำถามให้ชัดเจน พร้อมระบุคะแนนในแต่ละส่วนของข้อคำถามนั้น

๓. กระบวนการ และขั้นตอนแนวทางการออกข้อสอบและการวิเคราะห์ข้อสอบ

๓.๑ ดูจุดประสงค์ของรายวิชา ต้องการให้เด็กได้อะไร และออกข้อสอบเพื่อวัดผลสิ่งนั้น

๓.๒ พยายามออกข้อสอบให้ครอบคลุม สอดคล้องเนื้อหา ตรงตามประเด็น ไม่กำกวม

๓.๓ เรียนรู้ทฤษฎีทั่วไปแล้วจึงวิเคราะห์ข้อสอบที่จัดทำมาก่อน ว่ามีข้อผิดพลาดอย่างไรบ้าง

๓.๔ ในการออกข้อสอบนั้น ควรตั้งคำถามให้รัดกุม สอดคล้องกับเนื้อหา ถามให้ครบทุกด้าน

๓.๕ นำเนื้อหาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในแต่ละวิชา โดยคำนึงถึงเวลาและจำนวนข้อที่เหมาะสม

๓.๖ ต้องดูที่จุดประสงค์ของกระบวนวิชาว่าต้องการให้ผู้เรียน เรียนรู้อะไร นำไปใช้ได้อย่างไร ต้องออกข้อสอบเพื่อประเมินสิ่งเหล่านั้น

๓.๗ มีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางการออกข้อสอบ นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับข้อสอบจริง แล้วนำข้อสอบนั้นมาวิเคราะห์ว่าควรเพิ่มเติมหรือปรับปรุงในส่วนใด

๔. สิ่งที่ได้เรียนรู้จากแนวทางการออกข้อสอบและการวิเคราะห์ข้อสอบ

๔.๑ ทราบแนวทางในการออกข้อสอบที่ดี การตั้งคำถามที่ดี วิธีต่างๆที่ใช้วัดคุณภาพข้อสอบ แต่อย่างไรก็ตาม แนวทางที่ได้จากการอบรม เหมาะแก่การนำไปประยุกต์ใช้กับข้อสอบแบบปรนัยเท่านั้น

๔.๒ ได้เรียนรู้ว่าควรออกข้อสอบอย่างไรเพื่อที่จะวัดความรู้ ความสามารถของผู้เรียนได้ได้อย่างแท้จริงอย่างแท้จริง ควรวัดความรู้ ความเข้าใจ ไม่ใช่วัดความจำ

๔.๓ ทำให้ทราบถึงแนวทางการออกข้อสอบที่ถูกต้อง และสามารถนำไปปรับใช้กับการออกข้อสอบและวิเคราะห์ข้อสอบในครั้งต่อไปทำให้ทราบถึงเทคนิคการออกข้อสอบทั้งแบบปรนัยและอัตนัย

๔.๔ เรียนรู้ลักษณะข้อสอบชนิดต่างๆ การวัดค่าอำนาจจำแนก

๕. การนำผลแนวทางการออกข้อสอบและการวิเคราะห์ข้อสอบ

๕.๑ นำความรู้จากการอบรมไปปรับปรุงข้อสอบให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น แต่แนวทางสำหรับการวิเคราะห์ข้อสอบนั้น ยังไม่สามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมนัก

๕.๒ ออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาที่สอน ตั้งคำถามให้มีความชัดเจน ทบทวนข้อสอบเพื่อไม่ให้มีความคลาดเคลื่อน

๖. ข้อเสนอแนะ

๖.๑ ควรมีการอบรมทั้งแบบปรนัย และอัตนัย

๖.๒ ระยะเวลาในการจัดควรต่อเนื่องกัน ไม่ห่างจนเกินไป

๖.๓ ควรจัดอบรมฯ ให้กับอาจารย์ใหม่ทุกคน ก่อนที่จะเริ่มงาน เป็นโครงการแบบ ๑ - ๓ วัน ติดต่อกัน แล้วค่อยประเมินผลหลังหมดภาคการศึกษา

๖.๔ อาจารย์ที่เข้าร่วมอบรมมาจากหลายคณะ มีความแตกต่างทั้งด้านวิธีการสอน จุดประสงค์ของวิชา ตลอดจนลักษณะข้อสอบทำให้เวลาทำ Work Shop ไม่ค่อยไปในทิศทางเดียวกัน